

Skutky apoštolov (v moci Ducha Svätého)

Sk 4,13-22 + 23-31 Nemôžeme nehovoriť.

Ked' videli smelosť Petrovu a Jánovu a dozvedeli sa, že sú neučení a prostí ľudia, divili sa; lebo ich poznali, že boli s Ježišom. 14 A keď videli stáť pri nich aj uzdraveného človeka, nevedeli, čo im namietajú. 15 Kázali im teda vyjsť z rady, potom sa radili medzi sebou 16 hovoriac: Čo urobíme s týmito ľuďmi? ! Ved' tí, čo bývajú v Jeruzaleme, vedia, že prostredníctvom nich stalo sa zjavné znamenie a my to nemôžeme popierať. 17 Ale aby sa to ešte väčšmi nerozširovalo medzi ľuďmi, pohrozme im, aby nikomu viac nehovorili v tom mene. 18 Predvolali si ich teda a prikázali im, aby nikdy viac ani nehovorili ani neučili v mene Ježišovom. 19 Ale Peter a Ján odpovedali im takto: Súďte, či je spravodlivé pred Bohom poslúchať viac vás ako Boha! 20 Lebo my nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli. 21 Nato im pohrozili a prepustili ich, lebo nenašli spôsob, ako ich potrestať, a najmä kvôli ľudu, pretože všetci vebili Boha za to, čo sa stalo; 22 keďže človek, na ktorom sa stalo znamenie uzdravenia, mal vyše štyridsať rokov.

Ked' videli Petrovu a Jánovu smelosť a dozvedeli sa, že sú neučení... ich smelosť nepochádzala z ich nadšenia, zo zápalu "pre vec", z davovej psychózy... ich smelosť tkvela v pravde z predchádzajúcich veršov : "... vedzte teda vy všetci, aj všetok ľud izraelský, že tento človek stojí pred vami zdravý v mene Ježiša Krista Nazaretského, ktorého ste vy ukrižovali, ale Boh Ho vzkriesil z mŕtvych... A ničo spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia."

-Peter a Ján boli totálne presvedčení, že tou najvyššou potrebou človeka je spása z hriechu a spred božieho hnevu a že túto potrebu nemôže naplniť nikto iný ako JKristus. (Ako sme hovorili minule, Peter 3x vo svojich rečiach poukazoval na vzkriesenie JKrista ako na dôležitú vec)

-Aj my často vieme vymenovať množstvo vecí, ktoré by náš život skvalitnili, vylepšili, ktoré by nám dovolili viac spávať..."len toto, keby bolo lepšie"... a pritom zabúdame - ak sme veriaci ľudia - že to najdôležitejšie sme už dostali v JKristovi, večné odpustenie. Ostatné veci sa odvíjajú od tohto bodu nášho života.

-Zvláštne je, že farizej, kňazi odfiltrovali otázku potreby spásy človeka a toho, že každý ju potrebuje, ale sa sústredili na formu a sprievodnú znaky toho, ako človek skrze fyzické veci (uzdravenie, pomoc...) spoznal P.Boha.

Ich základnou otázkou bolo, ako zamedziť tomu, aby sa táto forma uzdravenie, zázraku... spájala s menom JKrista. ... *A keď videli stáť pri nich aj uzdraveného človeka, nevedeli, čo im namietajú... Čo urobíme s týmito ľuďmi? ! Ved' tí, čo bývajú v Jeruzaleme, vedia, že prostredníctvom nich stalo sa zjavné znamenie a my to nemôžeme popierať.*

-Na tieto slová nadväzuje aj modlitba zo 4, 23-27, kde je vyjadrená túžba, aby práve Boh pomáhal smelo vyznávať Jeho moc a meno... aby sa diali uzdravenia a zázraky prostredníctvom Pána Ježiša Krista.

-Podobne aj dnes, keď sa niečo podarí dobre urobiť, opraviť... pýtame sa, ako sa to stalo, kto to urobil, akým spôsobom, kde by som toho človeka mohol nájsť aj ja, možno by to pomohlo aj mne... Takýmto spôsobom sa dostávalo do povedomia ľudí, že je to jedine Syn Boží, vzkriesený JKristus, ktorý stojí za uzdravením ľudí... ale že to nie je všetko: všetky uzdravenia majú ukazovať na Krista ako na záchrancu od hriechu, od večnej smrti.

-uzdravený sa iste radoval, že je zdravý, ale určite sa sa vyzvedal, kto sú tí ľudia, kto je ten JKristus, v ktorého mene bol uzdravený... a určite poznal aj potom celé Evanjelium. podobne aj dnes, je tým najväčším darom pre ľudí naokolo zvesť o odpustení hriechov. Ale ich život a srdce Boh často pripraví na toto stretnutie s nám práve nejakým skutkom lásky z našej strany.

-Peter použil odzbrojujúcu argumentáciu: Súďte, či je spravodlivé pred Bohom poslúchať viac vás ako Boha! 2Kor. 13,8: "Nič nemôžeme robiť proti pravde, ale za pravdu."

Aplikácia pre nás: Nemôžeme nehovoriť, že za našou zmenou života, ako kresťanov, za našim uzdravením, pozdvihnutím, dožitím...alebo aj za "zázračnejšími" udalosťami života stojí Boh, my si to plne uvedomujeme a smelo svedčíme, že to tak je (Boh sám nám dáva istotu, že "On má v tom prsty")

-Lžou by bolo uzavrieť sa do seba, nevydať svedectvo o pravde. v ZJ je v 21,8, na prvom mieste "zbabelci" nebude mať večný život,, JKristus hovorí, že kto Jeho vyzná pred ľuďmi, toho aj On vyzná pred Otcom... 4M 20,12, Mojžiš a Áron, neposvätili Hospodina v očiach jeho ľudu.

-tu je na mieste aj svedectvo Pavla v Gal. 1,11-24 "...*Ja som nad mieru prenasledoval cirkev...Ten, čo nás kedysi prenasledoval, teraz zvestuje ako evanjelium vieru, ktorú predtým nivočil!...A oslavovali Boha za mňa.*" READ

-Ten, ktorý zmocňuje k svedectvu a "otvára nám ústa" je Duch Svätý, ako bol zasľúbený JKristom.

-všetko raz vyjde na povrch a na svetlo, Lebo nieto skryté, čo by nevyšlo najavo, a nieto tajné, čo by sa nevyzvedelo.: v kontexte vyznávania JKrista sú aj verše z Lk 12,1-12 a ďalej. Raz vyjde najavo, v ktorých prípadoch Boh konal, kedy sme mu upreli slávu a chválili sa sami sebou, kedy sme ho vyznávali verne a vždy ukazovali prstom hore do neba, ma Neho...

-Sk 7, 55-56 "*Ale on, plný Ducha Svätého, vzhladol k nebesám, videl slávu Božiu a Ježiša stáť na pravici Božej, i riekol: Ajhľa, vidím nebesá otvorené a Syna človeka stáť na pravici Božej.*" vykladači sa zhodujú na tom, že stojaci JKristu je symbolom jednajúceho Krista, pripraveného prijať Štefana ako prvého verného svedka do večnosti k sebe.